

Patrik egyik délután focizás közben kifecamította a bokáját, az orvosnak mégis a bal térdén lévő duzzanat szúrta szemet – mint később kiderült, ez már egy ideje ott van, egy pár hónappal előtte készült képen egyértelműen ki tudta szűrni, aki tudja, hogy mit keres. Osteosarcoma – a kilátások biztatóak, a szakvélemény odáig megy, hogy ez az egyik szerencsésebb ráktípus fiatalok esetében.

Patrik sorra vesztette el a küzdelmeket, a rák a kezelés ellenére metasztázisokat képzett a tüdejében, le kellett vágni a lábát, már másért folyt a harc. Ő még nem értette, már mióta nem érti az egészséget, ami történik vele; miért vesztette el a haját előbb, miért lett egyre nehezebb a lét és most miért kell levágni a lábát, hogyan lesz belőle így focista? Ez volt januárban, a rákos szövet túlnyomó részét eltávolították. Eddig bírta a veséje, több korhízi fertőzést elkapott, a lábában trombózis képződött, a kemot a minimumon kellett folytatni, ez elég volt a kórnak, hogy visszafoglalja a kis testét, már a hátában is góccok vannak, amik nyomják a gerincideg hüvelyét, borzalmas kínokká téve a fekvést – ha az egész fart borító gennyes felfekvések nem lenne elég.

Pici szünet után olvasom tovább a leletet, gyorsan a végére értem – Patrikról meggyógyításáról lemondtak. Ebben a bejegyzésben hívták először Patriknak, feltette az orvosi méltányosság a pontot az i-re. Végigolvastam a panaszokat, ezek a nagymama beszámolóját támasztották alá – Patrik nem panaszkodott sosem, de a végső diagnózisba bekerült: F3200 – Enyhe depressziós epizód. Barátkozik a halál gondolatával ez 12 éves gyermek, kénytelen. 8 hónap pokol megfosztotta a gyermekkorától, ártatlanságától, az élet kezdeti rózsaszín szemüvegétől és most az egésznek vége lehet.

A család minden szálát megmozgatott, most először jelentkezett egy német kórház, ahol foglalkoznának Patrikkal – itt gyakorolják azt a kúrát, ami Patrik több sorstársát meggyógyította. A Heidelbergi Egyetemi Kórház 07.24-n várja Patrikot vizsgálatok sorára és konzultációra – ennek díja 1000 euró, amit minél előbb össze kellene gyűjteni. Patrik esetében ennek a költségen a finanszírozása a nyugdíjas nagymamájára maradna.

Kérem segítsenek, hogy ne kelljen Patriknak úgy meghalnia, hogy ez volt az utolsó 8 hónapja, ne kelljen a családnak tehetetlenül néznie, ez így nem történhet meg.”

Patrik családja